

Könyvismertetés

Frank Kropp–Zoltán Rozsnyay (1998): *Niedersächsische forstliche Biographie. Ein Quellenband. – Aus dem Walde Heft 51. Mitteilungen aus der Niedersächsischen Landesforstverwaltung.* Fischer Druck+ Verlag, p. 628.

Az alsó-szászországi erdészet- és erdőgazdálkodás történetéről már eddig is számos kitűnő szakkönyv jelent meg. A nemrég napvilágra került erdészeti bibliográfia a maga nemében rendhagyó; az Alsó-Szászországban tevékenykedett erdészeti szakembereket (többek között Ernst Assmann, Alfred Dengler, Theodor Hartig, Paul Wilhelm Richard Weise, August Heinrich Rudolf Grisebach) mutatja be a könyv. A kötet első részében 218 (!) erdésznek a tartományhoz fűződő kapcsolatairól, életpályájáról olvashatunk. A szerzők nagy gondot fordítottak arra, hogy összeállítsák minden egyes személy publikációs listáját, valamint összegyűjtsék a róluk szóló memoárok jegyzékét. A második részben részletesen ismertetik Johann Georg von Langen (1699–1776), Heinrich David Wilckens

(1763–1832), Heinrich Christian Burckhardt (1811–1879) és Friedrich August Christian Erdmann (1859–1943) életútját, szakmai tevékenységét, a harmadik részben a clauthali, majd mündeni erdészeti szakiskolák, valamint a göttingeni Georg-August Egyetem erdészeti fakultásának történetéről kaphatnak az olvasók minden részletre kiterjedő ismertetést. A kötet bevezetőjében, a köszönetnyilvánítások között jó volt látni a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem, illetve annak könyvtára nevét. Azoknak ajánlom e kiváló munkát, akik jobban meg akarják ismerni elődeink munkáját, életpályáját, illetve bepillantást szeretnének nyerni a göttingeni egyetem erdészeti oktatásának történetébe.

Ref.: Frank Norbert

A nyárák értéknövelő nyesése

A nyárák értéknövelő nyeséséhez ad fontos gyakorlati útmutatásokat a franciaországi Bois et Forêts de Poitou-Charentes elnevezésű regionális kiadvány 1998. évi 2. és 3. száma. (A kiadvány a középnyugat-franciaországi Poitou-Charentes régióbeli erdőbirtokok központi szervezetének – C.R.P.F. – információs közlönye.) Abból indul ki, hogy a hámozó ipar alapvető minőségi követelménye a lehető legszabályosabban hengeres, göcsmentes hámozási rönk előállítása. Ugyanakkor ez a piac a nyárfatermesztők számára is a leginkább jövedelmező. (Ez magyarázza, hogy a Poitou-Charentes régióban a kitermelt nyárfa 60%-a hámozási rönk, de Franciaország egészére is 40% az aránya.) Nem elhanyagolható előny az sem, hogy a megfelelő nyesséssel előállított hámozási rönk értékelése a piaci viszonyok kedvezőten alakulása esetén is mindig biztonságos.

Az oldalágakat 6–8 m magasságig kívánatos eltávolítani. 6 m magasságig a nyesést megfelelő nyeles eszközökkel a földön állva végzik, e fölött traktorra szerelt emelőkosárból (vagy létráról) nyesnek. A nyesést korán kell kezdeni: amikor a mellmagassági kerület 30–40 cm-t (10–12 cm átmérőt) elér; az ágak pedig legfeljebb 3–4 cm vastagok. A végleges nyesési magasságot 2–3 lépésben érik el; az egyes nyesések közötti intervallum 2–3 év. A végleges nyesési magasság ne legyen több a teljes famagasság 1/3–1/2 részénél, mert a kielégítő növekedéshez megfelelő lombtömeg szükséges.

A nyesési sebnek legkésőbb a következő évben be kell hegednie. Ezért sem lehetnek 3–4 cm-nél vastagabbak a nyesendő oldalágak. További követelmény, hogy a nyesési felület sima legyen, az ágpárna ne sérüljön (vagyis nem szabad közvetlenül a kéreg szintjén nyesni, hanem az ág-

tópárna kidudorodása visszamaradjon). De ágcsonkot sem szabad hagyni az ágtópárna felett, mert ez korhadás kiindulása lehet, és a hámozott lemezen kieső fekete göcsöt eredményez. Ugyanezért mindig még élő állapotban kell lenyesni az oldalágakat, lehetőleg nem szabad megvárni az ágak elszáradását.

A magyarországi nyárfanyesési gyakorlattól lényegesen különböző ajánlás a nyesés javasolt időpontja: július végétől szeptember közepéig. Ilyenkor a sebek hegedése azonnal megindul, és a vízajtások előtörése is mérsékeltebb lesz, akár teljesen el is maradhat. Ezenkívül a nyesés végezhető még télen, fagymentes időben is. (Ezzel kapcsolatosan meg kell jegyeznünk, hogy Franciaországban, különösen pedig az Atlanti-zónában a Dothichiza jóval kisebb jelentőségű, mint Magyarországon!)

A nyesés elősegíti a törzs hengerességét, mérsékli a sudarlósságot; következőképpen javul a feldolgozási kihozatal. A nyesett fa anyaga homogénebb, tetszetősebb. Figyelemre méltó, hogy a hámozó ipar manapság kevésbé vastag rönköt igényel a korábbiakhoz képest. Emiatt rövidül a vágásérettségi kor, ami a minőség érdekében gondosabb, kellő időben végzett nyeséseket igényel.

Franciaországban a 8 m magasságig végzett háromszori nyesés teljes költsége 35 frank/fa; ez egy hektáron – az ott általános 200 db/ha törzsszámot véve alapul – 7000 franknak felel meg. 20 éves korban 1,5 m³/fa, azaz 300 m³/ha famennyiséggel számolnak. Az átlagos értékesítési ár a nyesett nyáraknál 280 frank/m³, a nyesetleneké csak 240 frank/m³; a nyesséssel kapott többletérték tehát 12 000 frank/ha, a tiszta jövedelemtöbblet 5000 frank/ha.

Ref. Dr. Tóth Béla

CSERJÉS ANTAL:

A tölgy éneke

című verseskötete az EMBER AZ ERDŐÉRT ALAPÍTVÁNY és szakmabeli szponzorok támogatásával újból kiadásra került. A példányszám lehetővé teszi, hogy az ezredforduló évében valótlanul erdő-, faipari- és üzem-műnök-hallgatók – köztük az unokám – „vándortarisznyájába” egy-egy kötet útravalóul belekerülhessen. Továbbá tiszteletpéldányokat küldhessek az Er-

dőgazdasági Rt.-knek, a szakmai rokonintézményeknek és a sajnos mindinkább fogyatkozó volt középiskolai és az 1941-es „erdész”-évfolyamtagoknak.

A szétküldés objektív nehézségek miatt folyamatosan történik és előreláthatólag a jelen ismertetés megjelenését követő hónap végén fejeződik be. Várhatóan korlátozott számban fennmarad néhány kötet, amelyekből írásos megrendelésre 550,- Ft/kötet önköltségi áron – amíg a készlet tart – tudok majd küldeni. (Az ár postaköltséggel együtt értendő.) Fizetés postautalványon a kötet kézhezvétele után.

Cserjés Antal, 2510 Dorog, Táncsics M. u. 8/A.

Tel.: 33/331-618.

ROVATVEZETŐ: ORMOS BALÁZS

**Emlékeztető
az Erdészeti Lapok 1999.
szeptember 14-i
szerkesztőbizottsági üléséről**

Helyszín: Budapest, Fő u. 68. OEE tanácsterem.

Az ülésen nem tudott részt venni: dr. Bartha Dénes, dr. Bondor Antal, Gencsi Zoltán, Pintér Ottó, dr. Somogyi Zoltán.

Program:

1. *Ormos Balázs* főtájtár tájékoztatója az elmúlt hónapok egyesületi eseményeiről és az EL-kal kapcsolatos ügyekről:

- a pályázatok életünk részei lesznek. Az OEE 3,5 millió Ft-os közcélú pályázatot nyújtott be az Erdészeti Hivatalon keresztül a lap támogatására,
- a „technikus cikkek” meghatározása pontosodik: olyan cikkek (is) kelljenek, melyek a tő melletti embereknek szólnak, de magas szinten, igényesen,
- az előző ponthoz kapcsolódóan rögzíthetjük, hogy az őszi technikus találkozó szervezése folyik (Pápai Gábor – Répászky Miklós),
- régióértekezleten felmerült, hogy jó lenne indítani egy „Továbbképzési” rovatot a lapban,
- a WOOD-TECH-en az EL is képviseltette magát az OEE sátorban,
- felvállalta az OEE a jövő évi szakszervezeti sportnapok rendezését – ez az EL-ra is feladatot ró,
- az Erdők Hete nyitása szeptember 27-én 20 órakor az MTA-ban lesz,
- a 2000. évi Vándorgyűlés + Erdészek Világtalálkozója 2000. június 23-24-én lesz Székesfehérváron,

- az Erdő és az ember videofilm második része elkészült,
- december 2-án lesz az első bírósági tárgyalás az OEE volt székházáról,
- október 14-én a Soproni Egyetem Erdészeti Múzeumában megnyílik a „133 éves az Országos Erdészeti Egyesület” című időszakos kiállítás,
- javasolta, hogy az erdészeti újságírókat hívjuk meg az EL szerkesztőbizottsági üléseire (alkalmanként és néhány főt).

2. Az SZB elnöke a fentiekén túl néhány témában további tájékoztatást adott:

- Ez év június 30-án Káldy József, Ormos Balázs, Pápai Gábor és dr. Szikra Dezső értékelte a szerkesztés eddigi munkáját és a megbeszéltek teljesítését (technikus találkozó, fotókiállítás 2000-ben, Erdő és az ember videofilm stb.). Vélemény: „a lapban már jönnek a visszajelzések a megbeszéltekről, a júniusi lapszám a fél-év legjobb száma”.

Újabb igények: legyen egy-két elsődleges faiparral, illetve vadgazdálkodással foglalkozó cikk az EL-ben. Hívjunk meg támogatókat a szerk. biz. ülésre, illetve jelentessünk meg bemutató jellegű írásokat a támogatókról. Az elmozdulást érzékeli és értékeli a tagság.

- Dr. Szikra Dezső felhívta a főtájtár figyelmét, hogy az „Erdészek a magyar nyelvért” mozgalom keretében célszerű lenne, ha az OEE jelképes összeggel támogatná azt. Elsősorban azért, hogy a támogatók között az OEE neve szerepeljen.

A toborzást az őszi folyamán lezárjuk és megindul a kiadás tényleges folyamata.

- Elmarasztaló vélemény érkezett Glatz Ferenc úrnak az OEE tagsága nevében írt gratuláló levél ügyében, valamint a vezérigazgató-változások miatt.

**A Soproni Egyetem Erdészeti Múzeuma
30 éves az önálló vadászati felsőoktatás egyetemünkön
című időszakos kiállítást rendezett.**

Megnyitotta dr. Kőhalmy Tamás intézeti igazgató.

3. A főszerkesztő témái:

- Számos fontos és érdekes rendezvényre későn vagy nem kap a Szerkesztőség meghívót, ami a lap szempontjából nagyon hátrányos.
- Július 15-én a Magyar Rádió, TV2, Élet és Tudomány, Természetbúvár, HÍRFA médiák részvételével egy nyitó beszélgetést tartottunk az Egyesületnél (dr. Sárvári János, Pápai Gábor, dr. Szikra Dezső) az erdészek, erdészeti tevékenységek médiabeli szerepléséről, a kedvező irányú változtatás lehetőségéről. Ki-kik elsősorban a saját korlátairól beszélt, semmint a lehetőségeiről. A legnagyobb gond a napilapok teljes érdektelenségéről tettek bizonyosságot. Legnagyobb eredmény, hogy a párbeszéd fennmarad és októberben újra leülünk.

4. Egyéb témák:

- az utóbbi lapokban található jelentősebb hibák (Oláh Tibor),
- címlapfotók ügye (tervezése – Szikra, bírálata – Király, Szakács),
- lapmenedzselés (Szakács) a vadászok bevonásával,
- Leopold Árpád cikkének bántó volta (Márkus L.-ra gondolván Király P.).

Megállapodtunk, hogy a következő ülés témája az eddigi lapszámok elemzése, értékelése lesz, valamint ki-kik összefoglalja, hogy milyennek szeretné látni a lapot, mit módosítana, mit szeretne elérni a lappal kapcsolatban stb.

Az utóbbi témát (hogy az ülés gördülékenyebb és irányíthatóbb legyen) mindenki írásba foglalja és megküldi dr. Szikra Dezsőnek, aki egy summázatot állít össze ezekből. A megbeszélést, vitát ezen összefoglaló alapján szeretnénk megtartani.

Összeállította:

dr. Szikra Dezső, az EL SZB elnöke

Az Országos Erdészeti Egyesület 1999. szeptember 7-én az OEE budapesti klubtermében ülést tartott, amelynek egyetlen napirendi pontján az Országos Erdészeti Egyesületől kérhető segéllyel (Szociális Szabályzat 2. pont) kapcsolatban beérkezett kérelmek elbírálása szerepelt.

A Bizottság tagjai korábban kézhez kapták a beérkezett segélykérelmek listáját, ami két határidőn túl érkezett kérelemmel bővült. A Bizottság így összesen 44 kérelmet bírált el. A jelenlévők valamennyi beérkezett anyagot egyénenként vitattak meg az illetékes régióképviseelő véleményének figyelembevételével.

A Bizottság döntése alapján segélyben részesül 28 fő, nemleges döntés született 16 kérelemmel kapcsolatban.

A Bizottság úgy határozott, hogy a döntésről valamennyi kérelmet benyújtó Helyi Csoportot értesítik kérve, hogy tájékoztassák a segélyt elnyerőket arról, hogy az Országos Erdészeti Egyesület intézkedik az odaítélt összegek folyósításáról az érvényes pénzügyi és számviteli (adózási) előírásoknak megfelelően. Egyidejűleg, a Szociális Szabályzatban leírtakkal összhangban, a Szociális Bizottság értesíti az elutasított kérelmeket benyújtókat az elutasítás tényéről és annak okáról.

Dr. Szász Tibor, a Szociális Bizottság elnöke

A Debreceni Helyi Csoport májusban a debreceni Erdős-pusztán szakmai rendezvényt tartott.

Szabó Béla, a Nyírerdő Rt. Halápi Erdészetének vezetője ismertette az erdészeti egységet. Az erdős-sztyepp klímában és humuszos homoktalajon helyezkedik el a 7760 ha-nyi területet kezelő Halápi Erdészet. Az erdővel borított terület nem éri el a 7100 ha-t, amelynek élőfa-készlete több mint 750 000 m³. Az Erdészet területéből 2720 ha védett.

Az erdőkezelési tevékenység vállalkozásban történik, így az erdészet létszáma nem éri el a 20 főt.

Ezt követően Gyarmathy István (HNP) mutatta be a Hajdúsági Tájvédelmi Körzetet. Az 1982 óta védett területen a Hajdúság, Nyírség és az Észak-Bihari táj elemei találhatók több mint hét és félezer hektáron.

A tájvédelmi körzethez tartozó védett területek Álmosd, Bagamér, Debrecen, Hajdúbágyos, Hajdúsámson, Hosszúpályi, Létavértes, Monostorpályi, Nyírábrány, Nyíracsa, Újléta, Vámospercs községhatároiban helyezkednek el. A környezeti feltételek megváltozásával és a gazdálkodás módjának átalakulásával a táj ősi képe megváltozott, a homokpuszták, láprétek, fűzlápok, keményfás ligetek, pusztai és gyöngyvirágos tölgyesek csak szigetszerű maradványfoltokon maradtak meg. Ennek ellenére a táj az erdők, legelők, rétek és szántók egykori változatos hangulatából napjainkig sokat megőrzött.

A helyi elnevezések sokat elárulnak a megmaradt természeti értékekről és a magyar nyelv fellelhető szépségéről: Daruláp, Daruhegy, Bánk, Haláp, Pac, Nagycsere, Fancsika, Pipóhegy, Ludas Csárda, Mézes-hegy, Dombos-tanya, Parlag, Nagynyomás, Kerek-fenek, Kócsik-lapos, Csík-gát, Pályi-ér, Káposztás-lapos, Gút, Buzita-tanya, Jónás-rét, Vilongó.

Gyarmathy István előadása végén leszögezte, hogy a természetvédők és erdőgazdálkodók közös érdeke a természet pusztulásának, a biológiai sokféleség csökkenésének, tájaink sivatárosodásának megállítása. Új típusú környezetbarát gazdálkodással és életmóddal, a természet általános védelmével a védett területeken és azon kívül közösen sokat tehetünk.

Dudás Miklós természetvédelmi felügyelő (HNP) a tájvédelmi körzet madárvilágáról (szalakóta, kishéja, hazai vöcsökfajok, kormos és fattyú szerkő, dankasirály, vörösgém, pocgém, bölömbika, kis- és nagykovács, fehér és fekete gólya, guvat, szárcsa, récék, vadlibák, darvak, cankók, rigók, poszáták, cinegék, vörös vércse, egerészölyv, gatyásölyv, darázsölyv, kabasólyom, macskabagoly, gyöngybagoly, erdei fülesbagoly, nyaktekercs, parti fecske, gyurgyalg, vízirigó, keresztcsőrű stb.) és más állatfajairól (réti csík, kárász, veresszárnyú koncér, szivárványos ökle, fenékjáró kulló, vágócsík, csuka, góték, mocsári béka, barna varangy, homoki gyík, zöld gyík, fürgő gyík, elevevő gyík, mocsári teknős, vízisikló, sünn, vakond, cickányok, ürge, mókus, földikutya, pockok, róka, borz, menyét, hermelin, nyuszt, vadmacska stb.) tartott ismertetőt.

A terepi bemutató során, az első megállóhelyünkön fehérnyáras erdőtelepítést tekintettünk meg, Veres Zsolt kerületvezető erdész munkáját. Ezen a mélyebb fekvésű terüle-

ten a természetvédelmi hatóság (Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatósága) már nem talált olyan természeti értéket, melynek jelenléte az erdősítés lehetőségét kizárná. Ezek a bukaközök alkalmasak ligeterdők létesítésére (tág hálózatlan), a szárazodó környezet mikroklimájának megváltoztatására. A hazai nyár lehetővé teszi a későbbiek során, hogy a felújítás természetkímélő módon sarjztatással történjen.

Ezt követően az idős pusztai és gyöngyvirágos tölgyesek kezelési problémáival ismerkedhettek meg a résztvevők. A védett tölgyesekben a talajvízszint süllyedésének és a száraz időjárás periódus kiteljesedésének következtében gyorsuló pusztulási folyamatoknak lehetünk tanúi. Az erdő záródásának csökkenése azonban nem a homoki gyepekkel tarkított tisztások kialakulásához, hanem az adventív fajok (akác, zöldjuhar, bálványfa stb.) behúzóódásához vezet. Ma már nagyon kevés az olyan idős tölgyes, melyekbe nem találhatunk akáceleget.

Először egy befejezetlen erdősítést tekintettünk meg – *Tomosi Lajos* kerületvezető erdész munkáját –, ahol a véghasználat augusztusban kezdődött, és a vágástakarítást, a tuskók visszavágását, a pástás talaj-előkészítést követően ősszel a makk földbe került. Az évi többszöri ápolásnak köszönhetően az erdősítés szép fejlődést mutatott. A sorközökben a talaj nem kerül bolygatásra, ezért ott megtalálhatók az elegyfajok sarjai, magoncai mellett a homoki tölgyesek jellemző lágy szárú növényzetének egyedei is. A faállomány gyors záródásával reménykedhetünk az erdei életközösség mihamarabbi regenerációjában. Pénzügyi szempontból a tuskózás első évben fellépő magas költségei elmaradnak, azonban a következő évek ápolási ráfordításai jelentősen növekednek.

A továbbiakban új technológiával ismerkedtünk meg, ahol a véghasználatot és a vágástakarítást követően az akác-tuskókat kiemelik, és az erdőrézset szélére rendezik. A részleges talaj-előkészítést eredményező műveletek mellett az idős tölgyes tuskói és a körülöttük lévő néhány négyzetméteres gyepterület érintetlenül visszamarad, ezzel a rovarvilágnak és az értékes lágy szárú növényzetnek menedékhelyet nyújthat. Ezt követően az erdőfelújítást kocsányostölgy-makkal vagy csemetével végzik.

Popovics Mihály és *Virág László* erdészvezetők felvették a védett területeken a sikeres tölgyfelújítások érdekében az akácsarj visszaszorításánál és az erdősítés ápolásánál a vegyszerhasználat szükségességét. Másrészt az aggályosnak tartották az akác-tuskók kiemelését követően a humuszos erdei feltalaj letolását, mivel így az erdőtenyészet számára kedvezőtlenebb feltételek alakulnak ki, és az erdő hosszabb idő alatt regenerálódik.

A halápi tölgyfelújítások megtekintése után áttértünk a Debreceni Erdészeti területre is. Itt a tuskózás nélküli, pástás talaj-előkészítéses erdőfelújításnak hagyományai vannak. Az erdőpusztai felújítások közül néztünk meg egyet, és tapasztaltuk, hogy sikerességben nem marad el a nagyerdei erdősítések mögött. A jó növekedésű állomány *Szöllősi István* és *Kádár László* kerületvezető erdészeknek köszönhető.

A Hortobágyi Nemzeti Park képviselője, *Gyarmathy István* a látottakat úgy összegezte, hogy az idős tölgyesek felújítása során a Nyírerdő Rt. olyan technológiával rendelkezik, amely most már üzemi méretekben is sikerrel alkalmazható. Tekintettel arra, hogy a homoki tölgyesek egészségi állapota rohamosan romlik, mind több erdészetenél szükséges a megismert értékőrző módszer alkalmazása.

A terepi élményeket közös ebéd és beszélgetés követte. Köszönet a szervezőknek!

Mindezeket barátsággal lejegyezte:

Gencsi Zoltán

Erdélyi szakmai tanulmányút

Az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportjából 30 fő szakmai tanulmányúton vett részt Erdélyben.

A tanulmányút célja volt a romániai erdőgazdálkodás és természetvédelem megismerése, valamint az útba ejtendő kulturális emlékek megtekintése.

Erdély felé haladva megnéztük Nagyvárad történelmi részeit, a Királyhágóról körbetekinttünk a környező hegysekre és Kalotaszegen rövid pihenőt tartottunk. Kolozsvár főtere és környezete mindig megragadja az odalátogatót, Marosvásárhely főterén sétálva úgyszintén sok történelmi emlékekkel találkoztunk.

Rövid szovátai és korondi látogatás után átkeltünk a Görényi-havasokon, a Bucsin tetőn keresztül és begurultunk Gyergyószentmiklósbá. Utunkat folytattuk a Gyergyói-havasokba. A Pongrác-tetőről körbetekintve még most is szomorú látvány az 1995-ös nagy (2 millió m³) szélöntések ott látható maradványa. A kidőlt faanyag hasznosítása még most is folyamatban van, egyes területeken pedig ott kell hagyni a megközelíthetlenség miatt. Utunk egyik legszebb pontjához értünk, amikor leereszkedtünk a Gyilkos-tóhoz, majd pedig a Békás-szorosba. Mint a törpék az óriások völgyében, úgy éreztük magunkat.

A Marosvásárhelyi Erdőgazdaságnál kapott tájékoztatásban megismerhettük az állami erdőgazdaságok legújabb szervezeti felépítését, a gazdálkodás helyi sajátosságait. *Puchianu Roman* erdőmérnök kísértünk ismertette a kopárfásításokkal kapcsolatos korábbi feladataikat, aminek eredményeként 6500 ha-on sikeres telepítéseket hajtottak végre.

Vármezőn tanulmányoztuk a bükkgazdálkodást. Jó volt hallani, hogy 600 m tengerszint feletti magasságban a természetes felújításokat 5 éven belül végre tudják hajtani, ami a szinte évenkénti makktermésnek köszönhető. A fakitermeléseket vállalkozók végzik, de a sok probléma miatt elkezdtek saját kitermelő brigádok szervezését.

Meglepő volt, hogy a mellékhaszonvételeknek milyen fontos szerepe van az erdőgazdaságoknál. A legfontosabbak az erdei gomba gyűjtése és a pisztrángtenyésztés. Vármezőn megnéztünk egy pisztrángtenyészetet, amit a Lokodi család gondoz. Az erdőgazdaság vadászati területekkel is rendelkezik. A vadászati lehetőségek 30%-át értékesíthetik külföldieknek.

Utunk Segesvár felé folytatódott és Fehéregyházán megálltunk a csata emlékére emelt emlékműnél.

A Dévai Erdőgazdaság Malomvízi Erdészetiénél egy izgalmas program elé néztünk. *Crisan Ion* vezérigazgató és *Toniutti Guidó* erdészeti igazgató tájékoztatt minket a gazdálkodásról. *Stanciu Erika* erdőmérnök bemutatta a Retezat Nemzeti Parkot, amelynek az irányításában ő is fontos szerepet kapott. A park területe 12 000 ha, 1935-ben hozták létre. Korábban a gróf *Kendeffy* család birtokában volt, csak vadászati céllal használták. Ennek köszönhetően eredeti szépségében megmaradt és a szakszerű vadgazdálkodás eredményeként biológiai egyensúly áll fenn a vadállományban. Olyan fejlesztéseken dolgozik most egy 7 fős csapat, hogy a Nemzeti Park megfeleljen a nemzetközi előírásoknak. A nap fénypontja volt, amikor *Stanciu Erika* vezetésével, csoportunk vállalkozó tagjai mintegy 5 órás program keretében 1600 m magasságról indulva a 2040 m magasságban lévő 4 tengerszemig megmászta a hegyet.

Az 5 napos program zárásaként megnéztük Vajdahunyad várát.

A tanulmányutat szervezte és végig koordinálta *Palotai Imre*, fáradhatatlan idegenvezetőnk volt *Kászoni Zoltán*, akinek köszönetünket fejezzük ki.

Tihanyi Gyula

Barthos Gyula emlékülés Budafán

A Budafai Vadászház nagytermében a Balatonfelvidéki Nemzeti Park, az Állami Erdészeti Szolgálat Zalaegerszegi Igazgatósága és a Zalai Erdészeti és Faipari Részvénytársaság szakembereinek részvételével az Országos Erdészeti Egyesület Nagykanizsai Helyi Csoportja és a Balatonfelvidéki Nemzeti Park közös szervezésében a Madarak és Fák Napja alkalmából *Barthos Gyula* emlékülésre került sor.

Az ünnepelt szakmai életútját *Szakács László* erdész kollega, az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának tagja mutatta be. Szakmai munkásságának azon részleteire tért ki elsősorban, amiből kitűnik, hogy a napi munka mellett nyitott szemmel vizsgálta az erdei környezet élővilágát, a különleges jelenségeket. Az eltűntek mellett munkásságáról még most is gazdag publikáció áll rendelkezésre, aminek részletes feldolgozására a későbbiekben kerül sorra.

Barthos Gyula ornitológiai munkásságáról *Horváth Jenő*, a Balatonfelvidéki Nemzeti Park Zalaegerszegi Osztályának vezetője tartott élményszerű beszámolót. Az Aquilában megjelent cikkeiből idézett érdekes írásokat. Madártani megfigyelésekről, jelenségekről hallgathattunk előadásában.

Barthos Gyula személyéhez kerülhettünk közelebb *dr. Baráth László* és *Hopp Tamás* kollégák személyes kapcsolatukat felidézõ visszaemlékezésük nyomán.

Az emléküléssel fel kívántuk eleveníteni személyét, az utókor figyelmét felhívni munkásságára.

Tihanyi Gyula

Szakmai nap a tölgy- és szelídgesztenye-pusztulásról

A Nagykanizsai Helyi Csoport szakmai nap keretében meghívott előadóktól kapott tájékoztatást a tölgy és szelídgesztenye fajok pusztulásának jelenlegi helyzetéről.

A szelídgesztenyét *Lőrincné Izsányi Gizella* és *Sótonyi János*, a Zala Megyei Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomás munkatársai mutatták be gazdagon illusztrálva szemléltető anyagokkal és diápekkel.

Az előadók kutatásaik eredményeként hiteles képet adtak a pusztulás elterjedéséről és mértékéről, elsősorban magyarországi viszonylatban, de utalásokat tettek külföldi példákra is (Olaszország, Szlovénia), ahol szintén komoly problémák vannak.

Részletesen foglalkoztak a *Cryphonectria parasitica* gomba ivaros és ivartalan megjelenési formáival, fertőzési folyamataival. Diápek sorozatán keresztül mutatták be a károsítások megjelenési formáit az egyedeken.

Biztató, hogy a kutatók az ellenálló egyedek vizsgálatakor kiderítették, olyan hipovirulens gombatörzsek találhatók bennük, amelyekben ez az erős romboló hatás biológiai úton blokkolva van. Ez lehet az egyik alapja a továbbélésnek. Ezzel a gombával beoltva a beteg egyedeket, azok meggyógyulnak. Ilyen módon elsősorban a nagy ültetvényekben van értelme a beavatkozásnak. Erdészeti alkalmazáshoz meg kell várni az ellenálló egyedek tömeges elterjedését.

A kutatások felgyorsítására várhatóan nemzetközi összefogásra lesz szükség. Körvonalazódik egy olasz, szlovén, magyar együttműködés, aminek finanszírozását EU pénzek megpályázásával lehet biztosítani.

Második előadásként *dr. Berki Imre*, a Soproni Egyetem Környezettudományi Intézetének munkatársa ismertette a magyarországi tölgypusztulás kutatásainak tapasztalatait. Előadásának kezdetén a pusztulás megjelenési formáit, területi elterjedtségét vázolta. Ismertette a kutatásokra alakult csoportok hipotéziseit. Foglalkozott a kutatások eredményeinek ellentmondásosságával és ebből adódóan a neves kutatók szellemi összecsapásaival.

A kutatások és az előadás konklúziójaként megállapítható volt, hogy az alapvető problémát a 15 évig tartó száraz periódus okozta. A másodlagos károsítók megjelenése pedig csak fokozta a károsítás mértékét.

Az erdőgazdálkodóknak az évekig tartó folyamat érzékeny károkat okozott. Nagyon sok értékes idős állomány károsodott. A kényszerből kitermelt faanyagot csak áron alul lehetett értékesíteni.

Tihanyi Gyula

Elhunyt **Galambos László** erdőmérnök (egyetemre íratkozott 1949-ben, diplomát szerzett 1953-ban), aki életútjának javát szakmán kívüli munkahelyen töltötte, az ALUTERV munkatársaként dolgozott. Nagyszámú évfolyamtársa vett tőle búcsút Budapesten, Kelenföldön. Emlékét szívünkben őrizzük.

Dr. Szodfridt István

Szakosztályrendezvény

Az OEE Erdőművelési és Erdőhasználati Szakosztálya hagyományos éves közös rendezvényére ezúttal a Szombathelyi Erdészeti Rt. területén került sor.

A téma a természetszerű erdőgazdálkodás helyi tapasztalatainak bemutatása volt.

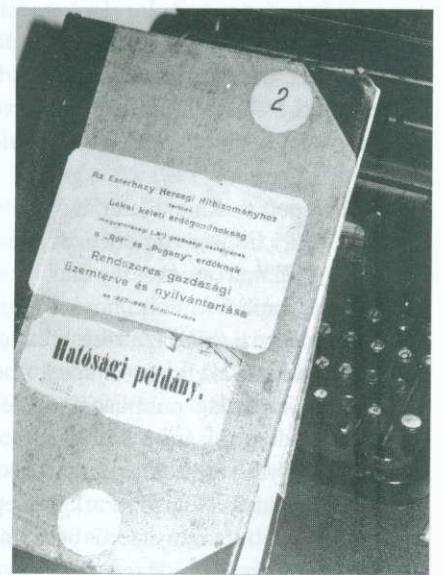
A szakosztályok tagjai és a vendégek az ERTI Sárvári Kísérleti Állomásra érkeztek.

Az állomás új építésű, napfényes tanácskozó termében az rt. vezérigazgatója, *dr. Pethő József* köszöntött.

te a vendégeket és röviden bemutatta az rt.-t és Vas megyét.

Ezt követően *dr. Gergács József* állomásigazgató adott tömör tájékoztatást a Kísérleti Állomáson folyó négy kutatási területről.

A résztvevők az épületben folyó gombákkal kapcsolatos kutatásokról a laborban szerezhettek ismereteket, majd a dísznövény-kertben és a famatuzsálemeket sem nélkülöző parkban tehettek sétát.

A program a sárvári Farkas-erdőn az erdésztiársadalom által jól ismert „Bányafáknál” folytatódott. *Dr. Pethő*

József méltatta az eltelt évszázadban itt kialakult gyertyá-nelegyes tölgyes erdők létrehozásában jeleskedő, immár négy erdészgeneráció érdemeit. Egy-egy kiemelkedő alakját név szerint is kiemelte.

Ezt követően az extrazonális bükkös és egy minta értékű gyertyános-szlavón tölgyes bejárása következett. Élénk szakmai vita alakult ki a gyertyán átok vagy áldás témakörben, valamint a bükkös természetes felújításáról.

A következő 15 éves cseres-tölgyes-gyertyános bemutatóhelyen a vadkár és a felújítás lehetősége, a cser és gyertyán tölgy javára történő visszaszorításának tapasztalatai, a természetes felújítás lehetősége és lehetetlensége került felszínre.

A hidegkúti vadászházban elfogyasztott ebédet követően a tölgy természetes és mesterséges felújításával kapcsolatban az Avasi erdőtümbben 1995-ben beállított ERTI kísérletek tapasztalatairól számolt be *Béky Bertalan* kollégánk. A területek az ültetési hálózat, a vegyszeres és mechanikus ápolások, a makkal és csemetével történő indítás, valamint a természetes felújítás több variációját mutatják.

Ezt egészítette ki a téli-tavaszi tarvágást követő tölgy mesterséges felújítás és a vadkárelhárító paneles és azt ki egészítő elektromos (napelemes) kerítés bemutatása.

A fahasználat a késő délutáni órákra maradt.

A Szombathelyen 20 éves hagyománnyal rendelkező Valmet vezérgépes technológiát egy fenyves tarvágásban nézhették meg a résztvevők.

Az új, rakodógépes Rába terepjáró tehergépkocsinál az erdei utak teherbírása és a Rába, valamint a vevői gépkocsik tengelynyomása közötti ellentmondás is szóba került.

A bemutatóhelyeken a sárvári igazgatóság vezetője, *Borbély László*, valamint *Monostori Miklós*, *Zsuppán Ernő* és *Kóbor István* műszaki vezetők és *Szép Tibor* központi csoportvezető kalauzolta a vendégeket.

A szombathelyi szállás elfoglalása után, a csónakázó tónál található vendéglőben került sor a vacsorára, majd az éjszakába nyúló baráti, szakmai beszélgetésekre.

A második nap, reggeli után az rt. mikro-szaporító laboratóriumát nézhettük meg.

Ezt követte a Kőszeg-hegyben a Millecentenáriusra – erdészeti segítséggel – újjáépített Óházi-kilátó megmászsása.

A kilátóban *Bakó Csaba* vezérigazgató-helyettes a csemetetermesztés és vadászat helyzetét elemezte, *Kronekker József* erdészeti igazgató a helyi erdészeti sajátosságokkal ismertette meg a résztvevőket.

A Stájer-házi erdészeti múzeum, majd egy magtermő bükkösállomány megtekintése, bejárása következett.

A tájvédelmi körzetként és natúrparkként is számon tartott Kőszegi-hegyben a természetvédelem és az erdőgazdálkodás lehetséges és szükséges összhangjáról *dr. Markovits Tibor* igazgatóhelyettes vetett fel értékes gondolatokat.

A fahasználat nyári korlátozott, de a gyérített bükkösállomány védelmét biztosító ismert megoldására láthattak ezt követően példát a résztvevők.

Az LKT egységcsomagos technológiát vállalkozó faki-termelők végezték.

Tompa Miklós műszaki vezető ismertette a részleteket és válaszolt a felmerült kérdésekre.

A terepi szakmai program az írottak gerincen húzódó lucfenyőállomány árnyékában zárult. A bükkös természetes felújítás több korú és fejlettségi állapotú erdőfoltját egy helyről nézhették meg a résztvevők. Szó esett a szélöntés hatása mellett, a felújítás ajánlott elegyarányán túl, a vadkárrol is.

A szakosztálygyűlés zárására, kiértékelésére Kőszegen került sor.

Bús Mária és *dr. Pethő József* szakosztályvezetők adtak értékelést a két nap programja alapján.

Gulyás Imre

OEE 14. sz. Mátrafüredi Csoportjának 1999. I. félévi programja

– Az OEE Mátrafüredi Helyi Csoportja január 19-én tartotta évzáró taggyűlését. Elkészült az 1999. évi munkaterv és egyebek között szó esett a tagdíjfizetés rendszerességének javításáról is.

A taggyűlés után *Gasztonyi Éva*, a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság geológiai osztályvezetője tartott előadást „Geológiai érdekességek a Mátra hegységben” címmel. A tagok és érdeklődők száma 40.

– Március 23-án „Vadaskertek a Mátrában a XVIII. századtól” címmel tartott előadást *Pálosné Nagy Rózsa*, a Mátra Múzeum muzeológusa.

– Május 21-én a helyi csoport nyugdíjasai egynapos – szakmai bemutatókkal egybekötött – kiránduláson vettek részt. Elsőként Hajdú Ráfis János Aranykalászos Kiszgazda Mezőgazdasági Gépmúzeumát tekintették meg, ahol közel 100 év mezőgazdasági gépei, a kisparaszti gazdálkodás eszközei, díszes kovácsmunkák láthatók. A múzeumot Európa-szerte elismerik és számontartják.

Továbbiakban megismerkedtek egy mezőgazdasági nagyüzem szépen kivitelezett fásításával, majd a Bükk hegység természeti szépségeit, Cserépváralján az ún. Kap-tárköveket, Hór-völgyet az Ódor várral és a Subalyuk barlangot csodálták meg. Szintén érdekes látnivalókkal szolgált a Bükk Nemzeti Park Oszlai Tájházaának néprajzi gyűjteménye.

Az élménydús napot egy hangulatos, faragott kőszobrokkal díszített pincében fejezték be. A kirándulás támogatásáért és szervezéséért köszönet illeti meg tagtársunkat, *Miklósi Lajost* és Cserépfalu polgármesterét, *Kósik Istvánt*.

– Fenti rendezvények mellett „jeles napjaink” közül említésre méltó a Madarak, Fák Napja alkalmából 1999. május 10-én a MADÁRVÉDELMI BEMUTATÓ ERDŐ felújításának megnyitása. A mintegy 10 ha-os területen ismertető táblák, különböző típusú etetők (dúcetető, etetőkunyhó, madárodúk, kérgezett és kérgetlen fatönkódú, deszkaodú) kerültek felújításra pályázat útján és helyi szervezetek támogatásával.

Szuromi László
H. Cs. titkára

A Debreceni Helyi Csoport július 29-én a Nyírerdő Rt. Gúthi Erdészetével közösen akácsarj-gazdálkodási tapasztalatcserére invitálta a térség erdőgazdálkodóit. *Tóth József* titkár köszöntötte a nagyszámú érdeklődőt, majd a házigazda erdészetet mutatta be *Bartucz Péter* erdészeti igazgató.

A több mint nyolcezer hektáros erdészet kezeli a magyar Alföld egyik legnagyobb kiterjedésű (öt és félezer hektáros)

erdőtömbjét. Az erdőtervi adatok szerint akácosok 49%-os, tölgyesek 25%-os, fenyő 13%-os, vöröstölgy és más keménylomb 4%-os, nyár és egyéb lágylomb 9%-os területi aránnyal találhatók az erdészet területén. Az évi 130 hektárt meghaladó véghasználati terület 35 ezer bruttó köbméter faanyag kitermelését teszi lehetővé. Az erdészet által működtetett dám génmegőrzése céljából különleges rendeltetésű vadászterület meghaladja a 10 ezer hektárt és az éves bevétele 30 millió forint körül mozog.

A terepi bemutató során huszonhat erdőrészt megtekintésével megismerkedhettünk a helyi akácsarj-gazdálkodás húszéves gyakorlatával. Több alkalmazott technológia került bemutatásra:

- sorközművelés szárazúzóval pásztásan
- tuskófürás után egyedi válogatással
- gyökérszagatás után hagyományosan, egyedi válogatással
- gyökérszagatás nélkül egyedi válogatással.

A szakszerűen elvégzett sarjzattal jó és értékes akácállományokban gyönyörködhattunk. A technológiákat részletesen *Kathy Sándor*, *Dufila Ferenc* főerdész és *Surányi Attila* ERTI kutatók ismertették.

Nagy Antal kolléga az üllői és nyírségi klónokból álló 17 éves erdőrésznél a vastagsági növekedés elősegítésére a szükséges gyérítés elvégzésére hívta fel a figyelmet.

Megcsodálhattuk a sarj eredetű 57 éves szelektált magtermő állományt, melynek hektáronkénti fatérfogata meghaladja a 400 bruttó köbmétert. Itt *dr. Szemerédy Miklós* megjegyezte, hogy számos nemzetközileg is jegyzett „akác-tudós” látta ezt az erdőrészt, és mindannyian a nyírségi akác templomaként emlegetik azóta is.

Napközben folyamatosan tanúi lehettünk az erdő- és vadgazdálkodás szakszerű összehangolása eredményeinek, ezt csak fokozta a barcogó területen a világrekorder dámlapát másolatának bemutatása.

A szakmai bemutató zárásaként *Kovács Gábor* vezérigazgató összegezte a látottakat. Kiemelte, hogy az elmúlt évek tapasztalatai igazolták a szakmai irodalomban fellelhető százéves vélelmeket. Fontosnak ítélte az akácgazdálkodást, mint a közcélú feladatok elvégzéséhez forrást teremtő területet. A széles technológiai paletta bőséges tapasztalati hozadéka – megítélése szerint – lehetővé teszi a leghasználatosabb módszerek kiválasztását.

Végezetül *iff. Szemerédy Miklós*, az ÁESZ Debreceni Igazgatóságának helyettes vezetője ismertette az erdősfítés éves szakhatósági felülvizsgálatára vonatkozó aktuális tudnivalókat. Tömören tájékoztatta a jelenlevőket az erdészeti rendeletek változásairól.

Helyi vadhúsból készült pörkölt mellett beszélgettünk a nap élményeiről. Persze az idén három fiókat repítő feketegolya-pár hírért nemigen tudtuk megkontrázni...

Barátsággal lejegyezte Gencsi Zoltán

Sopron-környéki tanulmányút

Az Országos Erdészeti Egyesület Kiskunsági Csoportja szervezésében, a KEFAG Rt. komoly támogatásával 35 főként nyugdíjas és néhány aktív tag vett részt 4 napos soproni-őrvidéki (Burgenland) tanulmányúton augusztus elején.

A rajkai raklapgyártó üzemből *Mézes Lajos* és *Pramm Imre* kollégák adtak tájékoztatást. Az üzemet fél éve vette meg a KEFAG, kb. 3 év alatt kitermelheti a vételárat. Imponáló a szervezettség. Automata és félautomata gépek fokozzák a termelékenységet. Évente mintegy 60 ezer m³ faanyagot dolgoznak fel, főleg nyárat, de fenyőt, csert és más fafajokat is, kivéve az akácot. A kihozatal 56% körüli. Az alapanyag 15%-át Szlovákiából importálják. A különleges célra készülő félkész raklapok a KEFAG jánoshalmi üzemébe kerülnek továbbfeldolgozásra. A termékek java részét exportálják. Az ország raklap-termeléséből a KEFAG így jelentős részt vállal.

A második napon Esterházy herceg Lakompaki (Lackenbachi) Erdőgazdálkodási vállalatának erdeivel ismerkedtünk Ausztriában. Ez az erdőgazdálkodás szomszédos a soproni Tanulmányi Erdőgazdálkodással. Itt *Nemestóti Miklós* erdőgazdálkodó és *Perlaky Ferenc* ny. igazgató adott ismertetést. Az egész Esterházy-birtok különféle okokból jelenleg már csak 28 ezer hektár, ez az erdőgazdálkodás pedig 8100 ha. Sarjerdő mindössze 5%. Az erdők 40%-a erdei- és feketefenyő, 28%-a luc-, vörös- és jegenyefenyő, 17%-a bükk, a többi tölgy és gyertyán. A korosztály-megoszlás eléggé szabályos. Évi 40-45 ezer m³ a fakitermelés, aminek 40%-a előhasználat. A fakitermelés felét kisvásárlók végzik saját részükre, másik felét az erdőgazdálkodás saját munkásaival, parasztbriádokkal és vállalkozói alapon. Nagy és drága döntőgallyazó-daraboló gépet láthattunk munkában, vállalkozói tulajdonban, 80-90 éves vegyes fenyőállományban. Az erdők feltártasága: 39 fm/ha kiépített út. Az erdőművelési munkákat saját dolgozókkal végzik 6 kerületben. A pénzügyi nyereség nagyjából a vadászat (gímszarvas, őz, vaddisznó) és a kavicsbányák hozamából adódik. A vadászatot bérbeadták, de az erdészeti személyzet felügyeli. A külső bejárás után valóban hercegi uzsonnát kaptunk. Mindkét fél kívánsága: a baráti kapcsolat tartós legyen.

A következő napon a Soproni Egyetemen *dr. Bartha Dénes* professzor kalauzolta a résztvevőket. Jelenleg mintegy 2000 hallgató van, de ez távlatban 4000-re is bővíthet, amikor már csak 6-7% körüli lesz az erdészek száma. Az egyetem neve is valószínűleg Nyugat-Magyarországi Egyetem lesz. Megnéztük a szép vadászati gyűjteményt, a hatalmas könyvtárat és bejártuk a botanikus kertet. Délután a Tanulmányi Erdőgazdálkodási hegyvidéki erdészeti kerestük fel. Itt *Köveskúti Zoltán* erdőmérnök kolléga kalauzolt minket. Erdészeti utakon autóbusszal és gyalog elég jó ízelítőt kaptunk az erdészeti munkájáról, terveiről; érintettük a kelta-illir sáncmaradványokat, sírleleteket és az egyik határközeli kilátót is. Az előző napi programmal összehasonlítva megállapíthattuk, hogy erdészeti terén nem kell szégyenkeznünk, de nálunk olyan drága, nagy gépek használata az erdőkben nem célszerű. Ezután az erdészeti múzeumban *dr. Ráczné dr. Schneider Ildikó* kolléganőnk mondta el bevezetőjét, majd bejártuk a négy szobából álló, folyamatosan bővülő kiállításokat és ismerkedtünk elődeink munkájával.

Az utolsó napon *Fersch Attila* erdőmérnök vezette csoportunkat a Fertő-Hansági Nemzeti Park területén. Az ország nagykovács-állományának jelentős része itt található, de a tűzokálománnyal sajnos nagyon lecsökkent. A Fertő tavat és az ottani madárvilág egy részét rövid hajút során is megismerhettük. Ezután a Nemzeti Park sarródi székházát is részletesen bejártuk, majd a Hanságban tettünk egy utat Osló környékén. A szakszerű vezetésnek köszönhetően a szakmai tudnivalókon kívül sok történelmi, társadalmi vonatkozást is megtudhattunk erről a különleges tájról. A vendéglátó Nemzeti Park rendezte ebédnél külön említést érdemel a tájhoz illő „Hany Istók göngyölt”.

Az út szakmai részét gazdag kulturális programok egészítették ki.

A nagycenki Széchenyi-kastélyt és benne emlékkiállítását a „legnagyobb magyar”-ról közölünk sokan most láthatták először. Ausztriai utunkon Bécsben *dr. Wilfing László* soproni kollégánk volt kísérőnk, aki hivatásos idegenvezetőket meghaladó ismerettel és tájékoztatással mutatta be nekünk a történelmi és műemléki nevezetességeket, a schönbrunni csodálatos kastélyt és parkot, majd gyalogsétával a Hofburgot és a belvárost, egészen Hundertwasser ultramodern mű-

vészeti alkotásainak utcájáig. Egy megjegyzés: kár, hogy a régi Collegium Hungaricumot eladták; az új nem illik bele a városképbe és külsőleg sem éri el a régi szépségét.

A soproni sétán az Erdészeti Múzeum látogatása után *Szűcs-Szabó Sándor* tanár kalauzolt bennünket a belvárosban. A program végén csoportunknak már csak kis része volt a városházánál, amikor észrevettük, hogy egy középkorú férfi az esőben előredőlve az épület falának esett és elterült. Gyorsan elsősegélyben kellett részesíteni és a földön üldöztetve hozni, közben telefonálni a mentőkért, akik hamarosan megérkeztek. Az illető osztrák állampolgár volt, és reméljük, meggyógyult. Segítő tagjaink nyugodtabban térhettek erdészeti technikai szállásunkra e kis váratlan epizód után.

Az utolsó napon a fertőrákosi kőfejtőt jártuk be kívülről és a hatalmas termeket belülről, emlékezve a Lajta-mészakőből készült római- és középkori közelebbi és távolabbi (Sopron, Bécs stb.) épületekre. Hazafelé érintettük a panonhalmi bencés apátságot, melyet az út résztvevői közül többen már nem először láthattak, de mindig találnak ott valami újat, ami a magyar történelemmel kapcsolatos.

Az egész út az eddigi legsikeresebbek közé sorolható. Köszönet az OEE Kiskunsági Csoportjának, *dr. Molnár Sándor* és *dr. Rumpf János* professzor uraknak a szervezésért és a KEFAG Rt. vezetőségének a nagylelkű patronálásért!

*Kép és szöveg: Sipos Sándor
ny. erdőmérnök*

A HM Budapesti Erdőgazdaság Rt. 1999. augusztus 18-án vendégül látta a Süttői Erdészeti Igazgatóságánál a *dr. Torgyán József* földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter által Magyarországra meghívott és az OEE szervezésében utazó 11 fős magas rangú thaiföldi erdészeti és vidékfejlesztési delegációt.

A vendégek kora délutáni érkezését követően *Keresztes György* vezérigazgató-helyettes egy rövid előadás keretében bemutatta az Erdőgazdaság felépítését, működését és helyzetét a magyar erdőgazdálkodásban, majd *Perl József* erdészeti igazgató ismertette az Erdészet munkáját és eredményeit.

Egy gyors „early dinner” után a vendégek „fotosafarin” vettek részt, amelyen többségük megismerhette a magyar vadfaunára jellemző vadfajok nagy részét. A három fős csoportokra osztott társaság magaslesről figyelhette meg a gímszarvasok, vaddisznók, muflonok és őzek kora esti mozgását, összesen mintegy 100 nagyvadat látva (ha a muflonjerkét, őzgidát, vadmalackat is nagyvadnak tekintjük).

A besötétedés után visszaérkező vendégek egy hosszan elnyúló „utóvacsora” mellett tehették fel – a főleg vadgazdálkodásra vonatkozó – kérdéseiket, melyekre *Marghescu Tamás* elsősorban nyelvi segítségével *Keresztes György* válaszolt.

A vendégek az alsóvadácsi vadászházban eltöltött éjszakai pihenés után tértek vissza Budapestre.

Keresztes György

Erdei Iskola egész évben
Zebegényben!
JUHAR ZÖLD ISKOLA
Telefon: 06-27/373-145, 06-36/970-1080

□

Két közelmúltban elhunyt erdészt is gyászolja az Egri Erdészet és Szarvaskő, ez a kicsiny bükki község, melynek temetőjében porhüvelyük örök nyugalomra lett.

Demeter Károly 1926. április 26-án látta meg a napvilágot Szarvaskőn, ahol édesapja az Egri Érsekség uradalmának erdőőre volt.

Gyermekezeit is itt töltötte, és a '40-es évektől már az Érsekségnél gyakornokoskodott, rövid ideig a Görgény-szentimrei Erdész Szakiskola tanulója is volt.

1944 őszén szörnyű tragédia következtében elvesztette szüleit, saját élete is csak egy hajszálon függött.

A háború után beiratkozott a Királyhalmi Erdész Szakiskolába, ahol 1948-ban végzett.

Ekkor helyezkedett el a Belpátfalvi Erdőgazdálkodásnál, ahol először kerületvezető erdész, majd 1950 és 53 között vezetője.

1953-ban az Egri Erdészethez kerül, ahol először Egerbaktán főerdész, 1955-től műszaki vezető. 1954–56 között elvégzi a Debreceni Erdőgazdasági Technikumot.

Szíve azonban visszahívja szűkebb pátriájába, 1964-ben visszahelyezik Belpátfalvára fahasználati műszaki vezetőnek.

Az erdészetek 1977-es összevonása után az Egri Erdészetenél műszaki adminisztrátor nyugalmazásáig.

Vég kedélye csak az utolsó időben romlik meg, és 1999. április 11-én örökre lehunyja szemét.

□

Nahóczki László 1999. július 7-én 36 évi szolgálat után, hirtelen távozott közülünk.

Szarvaskőn született 1944. február 25-én. Már kora gyermekkorától erdész édesapja mellett szívta magába az erdő szeretetét.

Készült hivatására. A soproni technikum elvégzése után a Belpátfalvai Erdészetenél, az Egri Erdészet jogelődjénél helyezkedett el.

Tevékenykedett mint beosztott erdész, kerületvezető, szakosított fahasználó erdész, kerületvezető vadász, majd ismét mint kerületvezető erdész. E beosztásban érezte legjobban magát, hiszen így lehetett igazán ura, de még inkább szolgálója a rá bízott erdőnek.

Derűs egyénisége, jó kapcsolatteremtő képessége miatt kedvelték kollégái, beosztottak és vezetők egyaránt.

Meghatározó egyénisége volt szülőfalujának is.

Sajnos egészsége lassacskán megromlott. A bükki meredeken egyre gyakrabban kellett meg-megállnia, és azon a viharos estén a túlterhelt szív nem dobbant többé.

Kollégák, hiányozni fogtok, hiányozni az itt maradtaknak és hiányozni a bükki erdőknek.

Garamszegi István

KÖZPONT:

H-6500 Baja, Szegedi út 8.

Tel.: 79/ 425-811, Fax: 79/ 425-743

Alkatrész fax: 79/ 428-520

<http://www.axial.hu>

BNV nagydíjas termék

FS 25-4R motoros aljnövényzet-tisztító

Válassza a minőséget!

A STIHL termékek megvásárolhatók
az ország 173 Stihl szaküzletében.
Garanciális szerviz és alkatrészellátás.

Műszaki adatok:

Négyütemű motor

Lökettérfogat: 22,2 cm³

Teljesítmény: 0,6 kW/0,8 LE

Súly: 6,2 kg

Kiegészítőkkel átszerelhető:

Magassági
gallyazóvá

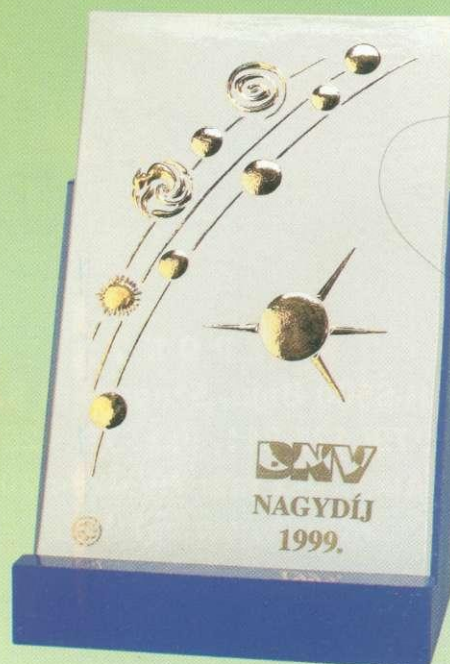

STIHL HT

Sövényvágóvá
(0-90°)

STIHL HL

STIHL®

A világon az első.